

15 februarie – 21 februarie

De la marea învolburată, la norii cerului

Textul de memorat: „Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor cari sunt pretutindeni supt ceruri se vor da poporului sfinților Celui Prea Înalt. Împărăția Lui este o împărăție vecinică, și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!” (Daniel 7:27)

Viziunea din Daniel 7, subiectul nostru din această săptămână, își găsește paralela în Daniel 2. Dar Daniel 7 prezintă mai pe larg cele descoperite în capitolul 2. În primul rând, viziunea are loc în timpul nopții și prezintă marea agitată de cele patru vânturi. Întunericul și apa evocă creațiunea, dar aici lumea creată pare distorsionată și sub atac. În al doilea rând, animalele din viziune sunt necurate și hibrid, ceea ce reprezintă o încălcare a regnului creat. Însă, odată cu venirea Fiului omului, stăpânirea asupra pământului, încredințată de Dumnezeu lui Adam, le este redată celor cărora le aparține de drept. Fiul omului va recăpăta la judecata din ceruri ceea ce a pierdut Adam prin păcat.

Descrierea de mai sus ne oferă o imagine panoramică a reprezentărilor biblice care se află în fundalul acestei viziuni simbolice. Din fericire, câteva detalii esențiale ale viziunii au fost explicate de înger, așa că putem înțelege cadrul principal al acestei profeții uimitoare.

Duminică, 16 februarie – Patru animale

1. Care este ideea cea mai importantă care reiese din cele arătate lui Daniel și despre ce este viziunea? Daniel 7

Fiecare animal prezentat lui Daniel corespundea unei secțiuni din statuia arătată lui Nebucadnețar, dar acum au fost prezentate mai multe detalii despre fiecare împărăție. Cât de interesant este că aceste creaturi, simbolizând națiuni păgâne, sunt niște fiare necurate. De asemenea, cu excepția fiarei a patra, Daniel a descris animalele ca semănând cu niște creaturi cunoscute. Animalele acestea nu sunt niște simboluri arbitrare, deoarece fiecare prezintă unele caracteristici sau ne îndreaptă spre un aspect al împărăției pe care o reprezintă.

Leul este cea mai potrivită reprezentare a Babilonului. Pereții palatelor și alte opere de artă babiloniene erau decorate cu lei înaripați. La final, aripile leului prezentat în viziune au fost smulse, el a fost obligat să stea drept ca un om și i s-a dat o inimă de om. Acest proces simbolizează Imperiul Babilonian în timpul diferiților săi împărați.

Ursul reprezintă Imperiul Medo-Persan. Faptul că stătea într-o rână indică superioritatea persanilor asupra mezilor. Cele trei coaste pe care le ținea între dinți reprezintă cele trei mari cuceriri ale Imperiului Medo-Persan: Lidia, Babilon și Egipt.

Pardosul cel rapid reprezintă Imperiul Grec, înființat de Alexandru cel Mare. Cele patru aripi fac ca această fiară să fie foarte rapidă, o reprezentare potrivită a lui Alexandru, care, în doar câțiva ani, a adus sub stăpânirea lui întreaga lume cunoscută atunci.

Fiara nespus de grozavă și înspăimântătoare. Dacă imperiile prezentate până acum seamănă doar cu animalele menționate, această fiară este cu totul diferită. Dacă despre primele animale s-a spus: „era ca un leu” sau „ca un urs”, aceasta nu este asemănată cu nimic. Această fiară cu mai multe coarne pare să fie cea mai nemiloasă și mai sălbatică dintre toate. Tocmai de aceea este cea mai potrivită reprezentare a Romei imperiale, care a cucerit, a domnit și a călcat în picioare lumea.

Mii de ani de istorie a omenirii au venit și au trecut așa cum a fost prezis. Ce ne spune acest lucru
Studiu Biblic, Trim. I, 2020 – Daniel

Luni, 17 februarie – Cornul cel mic

2. Cine este puterea reprezentată de cornul cel mic care apare direct din a patra fiară? Daniel 7:7,8,19-25

Ieri am învățat că animalul fioros cu zece coarne care conduce lumea cu cea mai mare cruzime reprezintă Roma imperială. Acum trebuie să ne gândim la cornul cel mic și la puterea pe care o reprezintă. După cum a fost arătat în viziune, cel de-al patrulea animal avea zece coarne, dintre care trei au fost smulse pentru a face loc cornului celui mic. Acest corn avea ochi ca de om și vorbea „cu trufie” (Daniel 7:8). Este clar faptul că acest corn mic a apărut din entitatea reprezentată de acel animal îngrozitor, adică Roma imperială. Într-un fel, cornul a extins sau a continuat unele dintre caracteristicile Romei imperiale. Este vorba de o etapă consecutivă a aceleiași puteri.

Daniel a văzut că acest corn „a făcut război sfinților”. Îngerul i-a explicat că acest corn este un împărat care va acționa în trei direcții: (1) va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, (2) îi va persecuta pe sfinții Celui Preaînalt și (3) va dori să schimbe vremurile și legea. În consecință, sfinții vor fi dați în mâna acestei puteri. Apoi îngerul i-a arătat perioada de timp în care cornul cel mic va face aceste lucruri: o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme. În limbajul profetic folosit aici, termenul *vreme* înseamnă „an” și astfel expresia *vremuri* reprezintă ani, forma duală: „doi ani”. Aceasta este o perioadă de trei ani și jumătate profetici care, conform principiului an-zi (Numeri 14:34; Ezechiel 4:6), ne indică o perioadă de o mie două sute șazeci de ani. În această perioadă, cornul cel mic va porni un atac împotriva lui Dumnezeu, îi va persecuta pe sfinți și va încerca să schimbe Legea lui Dumnezeu.

3. Ce asemănări există între activitatea „omul fărădelegii” din 2 Tesaloniceni 2:3 și activitatea cornului mic? Despre ce putere se vorbește aici și de ce?

Marti, 18 februarie – Judecata a început

După viziunea despre cele patru animale și activitățile cornului mic, profetul a văzut o scenă a judecății din ceruri (Daniel 7:9,10,13,14). Când curtea se întrunește, sunt aduse niște scaune de domnie și un îmbătrânit de zile Se așază. După cum ne arată această scenă cerească, mii și mii de ființe cerești slujesc înaintea celui îmbătrânit de zile, judecata începe și cărțile sunt deschise.

Un aspect important al acestei judecăți este că are loc *după* perioada de o mie două sute șazeci de ani de activitate a cornului mic (538-1798 d.Hr.), dar *înainte* de instaurarea împărăției finale a lui Dumnezeu. De fapt, în viziune apare de trei ori următoarea secvență:

Faza cornului mic (538-1798);

Judecata cerească;

Împărăția veșnică a lui Dumnezeu.

4. În ce fel va fi această judecată în beneficiul poporului lui Dumnezeu? Daniel 7:13,14,21,22,26,27

Vechiul Testament descrie mai multe judecăți de la sanctuar și templu, dar judecata la care se face referire aici este diferită. Aceasta este o judecată cosmică, ce are de-a face nu doar cu cornul cel mic, ci și cu sfinții Celui Preaînalt, care, în cele din urmă, vor primi împărăția.

Daniel 7 nu descrie judecata și nu prezintă detalii despre începutul sau încheierea ei. Dar sugerează că judecata începe chiar la începutul atacului cornului mic împotriva lui Dumnezeu și a poporului Său. Aici se dorește scoaterea în evidență a faptului că această judecată are proporții cosmice. Din Daniel 8 și 9 vom învăța despre timpul în care începe și vom vedea că ea are de-a face cu Ziua Ispășirii din ceruri,
Studiu Biblic, Trim. I, 2020 – Daniel

curățirea sanctuarului ceresc. Învățătura pe care o luăm de aici este că, în mod sigur, va exista o judecată preadventă în ceruri care va fi în favoarea poporului lui Dumnezeu (vers. 22).

Ce a realizat Isus la cruce pentru noi ca să putem înțelege siguranța pe care o putem avea în ziua judecății? (Vezi Romani 8:1)

Miercuri, 19 februarie – Venirea Fiului Omului

5. Cine este Fiul omului și cum îl putem identifica? Daniel 7:13; Marcu 13:26; Matei 8:20; 9:6; Luca 9:26; 12:8

Judecata este în desfășurare și apare în scenă cel mai important personaj: Fiul omului. Cine este El? în primul rând, Fiul omului apare ca o ființă cerească. Dar, după cum ne spune și titulatura lui, El are și trăsături omenești. Cu alte cuvinte, El este o ființă divino-umană care vine să joace un rol activ în judecată, în al doilea rând. Fiul omului care vine pe norii cerului este o expresie des folosită în Noul Testament când se face referire la revenirea Sa. Totuși, în Daniel 7:13 în mod special, Fiul omului nu este descris ca venind din cer pe pământ, ci trecând dintr-un loc din ceruri în altul pentru a Se prezenta înaintea Celui îmbătrânit de zile. În al treilea rând, descrierea Fiului omului venind pe norii cerului sugerează o manifestare vizibilă. Dar ea ne amintește și de marele-preot care, în Ziua Ispășirii, intra în Sfânta Sfintelor, înconjurat de un nor de tămâie, pentru a face curățirea sanctuarului.

Fiul omului are și caracteristici regale. El primește „stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-l slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile” (Daniel 7:14). Verbul a „sluji” poate fi tradus și ca „închinare”. Acesta apare de nouă ori în capitolele 1-7 (Daniel 3:12,14,17,18,28; 6:16,20; 7:14,27) și transmite ideea de omagiu adus unei zeități. Ca o consecință a încercării de a schimba Legea lui Dumnezeu, sistemul religios reprezentat de cornul cel mic atacă închinarea care îi este datorată lui Dumnezeu. Judecata reprezentată aici ne arată că adevărata închinare este în cele din urmă restaurată. Sistemul de închinare stabilit de sistemul papal, printre altele, pune o ființă umană căzută ca mijlocitor între Dumnezeu și omenire. Cartea Daniel arată că singurul Mijlocitor care poate să reprezinte omenirea înaintea lui Dumnezeu este Fiul omului. Biblia spune: „Căci este un singur Dumnezeu și este un singur Mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos” (1 Timotei 2:5).

Joi, 20 februarie – Sfinții Celui Preaînalt

6. Conform versetelor de mai jos, ce se întâmplă cu poporul lui Dumnezeu? Daniel 7:18,21,22,25,27.

„Sfinții Celui Preaînalt” sunt o reprezentare a poporului lui Dumnezeu. Ei sunt atacați de puterea reprezentată prin cornul cel mic. Deoarece se încapățânează să rămână credincioși Cuvântului lui Dumnezeu, ei sunt persecutați în timpul domniei papale. Creștinii au fost persecutați și în vremea Imperiului Roman păgân (a patra fiară), dar persecuția menționată în Daniel 7:25 este o persecutare a sfinților de către cornul cel mic, care apare doar după ce se încheie faza păgână a Romei.

Totuși poporul lui Dumnezeu nu va fi asuprit de puterea lumească pentru totdeauna. Împărăția lui Dumnezeu va înlocui împărățiile lumii. Este interesant că, în viziune, Fiului omului „I s-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească” (vers. 14). Dar în interpretarea oferită de înger, „sfinții” sunt cei care primesc împărăția (vers. 18). Nu există nicio contradicție aici. Deoarece Fiul omului este legat de Dumnezeu și de omenire, biruința Lui este biruința celor pe care El îi reprezintă.

Când marele-preot L-a întrebat pe Isusdacă El este Mesia, Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul a făcut trimitere la Psalmii 110:1 și Daniel 7:13,14 și a spus: „Da, sunt. Și veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii și venind pe norii cerului” (Marcu 14:62). Astfel, Isus este Cel care ne reprezintă în tribunalul ceresc. El a învins deja puterile întinericului și își împarte biruința cu cei care se apropie de El. De aceea, nu avem niciun motiv să ne temem. Apostolul Pavel ne spune: „Totuși, în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit. Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici

înălțimea, nici adâncimea, nicio altă faptură nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, Domnul nostru” (Romani 8:37-39).

Privește cu câtă acuratețe prezintă viziunea lui Daniel istoria, cu mii de ani înainte. Cum ar putea să ne ajute acest lucru să ne încredem în toate fĂgăduințele lui Dumnezeu în viitor?

Vineri, 21 februarie – Un gând de încheiere

După căderea Imperiului Roman, în urma atacurilor barbarilor din nord, episcopul Romei a profitat de dispariția a trei triburi barbare și, din anul 538 d.Hr., a rămas singura putere în Roma. Apoi a preluat mai multe funcții instituționale și politice ca guvernator roman. Așa a apărut papalitatea, investită cu putere seculară și religioasă pe care a păstrat-o până când papa a fost detronat de Napoleon, în 1798. Dar aceasta nu a însemnat finalul Romei, ci doar al acelei etape de persecuție. Papa pretinde că este locțiitorul lui Hristos și a introdus învățături și practici contrare Bibliei. Purgatoriul, penitențele, spovedania și schimbarea poruncii a patra, de a păzi Sabatul, cu porunca de a fi păzită duminica sunt doar câteva dintre acțiunile sale de a schimba „vremurile și legea”.

„În propria putere, omul nu poate face față acuzațiilor vrăjmașului. El stă înaintea lui Dumnezeu în haine mânjite de păcat, mărturisindu-și vinovăția. Dar Isus, Apărătorul nostru, prezintă o rugăciune eficientă în favoarea tuturor acelor care, prin credință și pocăință, și-au predat Domnului viața pentru a fi păzită. El le susține cauza și, prin argumentele puternice ale Calvarului, îl biruiește pe învinuitorul lor. Ascultarea Sa desăvârșită de Legea lui Dumnezeu l-a dat toată puterea în cer și pe pământ și El cere de la Tatăl Său milă și împăcare pentru omul vinovat. ... Iar acelor care se bazează pe El cu credință, le dă asigurarea: «Iată că îndepărtez de la tine nelegiuirea și te îmbrac cu haine de sărbătoare» (Zaharia 3:4).” - Ellen G. White, *Profeți și regi*, pp. 586-587

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA *EVANGHELIZARE*

Biblia: Psalmii 6-12

1. Din gura cui și-a scos Domnul „o întăritură de apărare”?
2. Ce își dorea psalmistul să știe popoarele?
3. Pentru cine se ruga psalmistul să nu-i uite Domnul?
4. Care era îngrijorarea psalmistului în legătură cu oamenii evlavioși?

Evangelizare, subcapitolul „Publicitatea evanghelistului”

5. De ce anume depinde valoarea unui creștin?